

man saaledes fik ud, med 50,000 Rb.; men dette beroer naturligtvis paa et vilkaarligt Ekjøn, og der lader sig ikke anføre tilstrækkelige Grunde for at tage dette eller et andet Tal. — Jeg troer det i saa Henseende kan være af Interesse at see hen til; hvorledes Krigsskatten i 1851 faldt paa Landet paa den ene Side og paa den anden Side paa Kjøbenhavn og Kjøbstæderne. Naar man regner, at al Krigsskat af Obligationer, Gage og Skibe i 1851 var falden paa Kjøbstæderne — hvilket jo ikke er ganske rigtigt —; saa kom der paa Landet et Beløb af omtrent 1,344,000 Rb. og paa Kjøbstæderne og Kjøbenhavn i Forening omtrent 699,000 Rb. Dengang svarede altsaa Landet omtrent dobbelt saa meget som Kjøbstæderne og Kjøbenhavn. Sammenligner man nu hermed, hvad der er kalkuleret at skulle indkomme ved det foreliggende Lovudkast, da er Hartfornskrigsskatten for Landet beregnet til omtrent 1,270,000 Rb. og Indkomstskatten for Landet, som jo ganske vist ikke lader sig beregne, er foreløbig anslaaet til 300,000 Rb., svarende til en Skatteindtægt af 10 Millioner; dette giver altsaa for Landet et Beløb af 1,570,000 Rb. De Beløb, der ere lagte paa Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, udgjøre tilfammenlagt 930,000 Rb. Man vil let see, at den Andeel, der herefter kommer til at hvile paa Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, udgjør ikke Lidet over Halvdelen af det Beløb, der lægges paa Landet, men tager man Hensyn til, hvad jeg før antydede, at Hartfornet og derigennem altsaa Landet er paalagt en ikke ringe Byrde derved, at de udfrevne Distriktsheste kun erstattes med 150 Rb. pr. Stk., istedetfor, hvad der maaffee ligger Værdien nærmere, en Gjennemsnitspriis af 250 Rb., hvilket i det Hele gjør en Forskjel af omtrent 382,000 Rb., og lægger man dette Beløb til de før nævnte 1,570,000 Rb., saa faaer man for Landet et Beløb af 1,952,000 Rb. og for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne 930,000 Rb. Dette stemmer temmelig nøie med det Forhold, der i 1851 fandt Sted mellem Krigsskatten for Landet paa den ene Side og for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne paa den anden. Med Hensyn til Fordelingen mellem de enkelte Kjøbstæder er der ikke reist nogen egentlig Indvending mod Lovudkastet. Der er blot af en af de ærede Talere

forespurgt, hvorledes man skulde forstaae de Udtryk: „ $\frac{1}{3}$ Deel efter Gjennemsnittet af Kjøbstædernes ordinære Indtægter i de fire sidste Aar, for hvilke fuldstændig Oplysning i saa Henseende findes.“ Jeg har for lidt siden bemærket, hvorledes Udtrykket „ordinære Indtægter“ skulde forstaaes. Hvad angaaer Udtrykket „i de sidste fire Aar, for hvilke fuldstændig Oplysning i saa Henseende findes“, da er det for det Første en Selsfølge, at der skal tages Hensyn til de samme fire Aar for alle Kjøbstæder, og dernæst er det Aarene 1859—62 inklusive, som blive at tage i Betragtning. — Med Hensyn til Lovudkastets § 4 gjør det mig ondt, at den sammentrængte Form, man har søgt, at give Paragrafen, synes at have forvoldt en Deel Vanstueligheder ved dens Forstaaelse, men jeg troer, at det er let at forklare dens Mening og Hensigt. Det er en Selsfølge, at man ved de deri indeholdte forskjellige Bestemmelser for det Første har søgt at unddrage fra den ved Paragrafen paabudne Indkomstbeskatning de Indtægter, der allerede ere besatte igjennem § 1, saa at der altsaa efter § 4 ikke bliver Spørgsmaal om de Indtægter, som Beboerne i Landkommunerne have af Jordbrug eller af, hvad en æret Rigsbogsmand (Mouvier-Petersen) fremhævede, Skovbrug, og heller ikke bliver der Spørgsmaal om Indtægt af Tiender, forsaavidt det ikke er Embedstjender. Disse ere nemlig i § 1 undtagne fra Beskatning igjennem Hartfornet, og blive altsaa at medtage i § 4; disse to Paragrafer skulle supplere hinanden. Jeg troer, at det derved bliver tilstrækkeligt tydeligt, hvad Meningen er med Udtrykkene i det første Punktum: „forsaavidt disse sidste ikke udgjøre en Deel af hans Embedsindtægter“, nemlig at der skal svares 3 pCt. Skat af den Indtægt, en Mand har af Tiende, der tilfalder ham som Embedsindtægt. Dernæst er der opstaaet nogen Misforstaaelse i Anledning af, hvorledes Udtrykkene den „samlede Indtægt“ skulle forstaaes, om nemlig baade Indtægten af Jordbrug og Indtægten af andre Indtægtskilder end Jordbrug burde lægges sammen for at bedømme, hvorvidt en Mand bør have Moderation i den Beskatning, der paalægges ham efter § 4. Der bliver ved Bedømmelsen af, hvorvidt han overhovedet skal have Moderation, og